

сърдце черти, но и за цѣлия славянски миръ. Въ Неговия животъ и въ Неговитѣ велики дѣла е олицетворена „правдата и любовта къмъ ближния“.

„Парусъ поднятъ: вѣтра полный,
Онъ канаты натянулъ
И на ропщущія волны
Мачту длинную нагнулъ.

Парусъ русскій... Черезъ волны
Ужъ корабль несется самъ.
И готовъ всѣхъ братьевъ челны
Прицѣпить къ крутымъ бокамъ.

Поднять флагъ: на флагъ виденъ
Правды судъ и миръ любви
Мчись, корабль! твой путь завиденъ...
Господи, благослови!“ *)

*) Стихотворенія Хомякова, стр. 143.